

**Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția
00355 / 7.12.2016
și pentru admitere la publicare în volum tipărit**

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indicilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion		
	Opera suspicionată (OS) Suspicious work	Opera autentică (OA) Authentic work
OS	PIRTEA Marilen and BOȚOC Claudiu. Risk Aversion Behavior. Relationship Between Risk Aversion, Prudence and Cautiousness. <i>Annales Universitatis Apulensis, Series Oeconomica</i> , 10. 2008. p.312-319. Available at: www.oeconomica.uab.ro/upload/lucrari/1020081/32.pdf .	
OA	NIELSEN, Lars Tyge. <i>Monotone Risk Aversion</i> . Centre for Economic Policy Research. 1997. Available at: flora.insead.edu/fichiersti_wp/inseadwp1997/97-29.pdf .	
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion		
p.312:02 - p.312:21		p.1:02 - p.1:28
p.313:02 - p.313:13		p.2:12 - p.2:22
p.313:17 - p.314:02		p.2:23 – p.4:08
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro		

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

Fișa de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☒
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☐
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☐
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☐
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	☐
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	☐
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☒
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☐
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☐
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☐
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	☐
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefete care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	☐

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiante sau suspicionate de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicionată de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicionate.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicionată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii prelăuirii nu este de natură să evite punerea în discuție a suspecțiunii de plagiat.
- vi) Piese de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicionate prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspicionată se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleasi premise cu aceleasi concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. *Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conducță, preventire, combatere*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. *Prevenitor de plagiat*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

Monotone Risk Aversion

Lars Tyge Nielsen

INSEAD

Boulevard de Constance

77305 Fontainebleau Cedex

France

E-mail: nielsen@insead.fr

Web: www.insead.fr/~nielsen

Revised February 1997

1 Introduction

Decreasing absolute risk aversion means that the decision maker behaves in a less risk averse fashion the larger his wealth. Pratt (1964) defined it by the condition that the equivalent risk premium $\pi(x, z)$ should be a decreasing function of initial wealth x , for every random addition z to wealth. Dybvig and Lippman (1983), following Yaari (1969), defined decreasing risk aversion by requiring that “gambles accepted at a given level of wealth will be accepted at all higher levels of wealth.” These definitions are equivalent, and they are behavioral in the sense that they can be directly interpreted in terms of preferences or choice behavior.

An important fact about decreasing absolute risk aversion is that it can be expressed in terms of the Arrow-Pratt coefficient of absolute risk aversion. Indeed, a utility function exhibits decreasing absolute risk aversion if and only if the coefficient of absolute risk aversion is decreasing. This was shown by Pratt (1964) and by Dybvig and Lippman (1983). Arrow (1965) stated this result as well, except that his terminology was inverted relative to Pratt’s. Arrow used the decreasing coefficient of absolute risk aversion as a definition of decreasing absolute risk aversion, and he then argued that it is equivalent to more risk averse behavior at higher wealth levels.

The definition of the coefficient of absolute risk aversion assumes that the utility function is twice differentiable. Pratt’s proof that one utility function is more risk averse than another if and only if it globally has a larger coefficient of risk aversion assumes that the utility functions are twice continuously differentiable. The same assumption therefore underlies the proof that decreasing absolute risk aversion is equivalent to a decreasing coefficient of absolute risk aversion. Since Dybvig and Lippman use Pratt’s results, their proof also relies on this assumption.

This raises the question of whether there exist utility functions with decreasing absolute risk aversion that are not twice continuously differentiable. Can risk averse utility functions with decreasing absolute risk aversion have kinks? If they are differentiable, is it possible that the derivative is discontinuous? If it is continuous, is it possible that the second derivative does not exist? If it exists, must it be continuous?

This paper addresses and answers those questions.

Intuition says that kinks are not possible, because somehow the utility function would be infinitely risk averse at the kink, and it would then have to be infinitely risk averse at any higher wealth level also. This is not possible. Indeed we show, in Proposition 1, that a strictly increasing utility function with decreasing absolute risk aversion has to be everywhere differentiable with positive derivative. This is true even if the utility function is not concave.

If the utility function is concave and differentiable, then it is automatically continuously differentiable. But is it possible that the second derivative does not exist? And if it exists, must it be continuous? The answer to these questions is given in Theorem 1 and Proposition 3. If the utility function is concave and strictly increasing, and if it exhibits decreasing absolute risk aversion, then the second derivative will exist almost everywhere (in fact, it will exist everywhere except possibly at a countable number of points), but it may not exist everywhere. If it does exist everywhere, then it must be continuous.

More specifically, if the utility function is strictly increasing and risk averse, and if it exhibits decreasing absolute risk aversion, then the marginal utility function is absolutely continuous, which means that it has a density function.

Since the marginal utility function is absolutely continuous, the same is true of what we call the cumulative absolute risk aversion function, the negative of the logarithm of the marginal utility. This allows us to define a generalization of the coefficient of absolute risk aversion, called the absolute risk aversion density. It is the density of the cumulative risk aversion function. It also equals the negative of the density of the marginal utility divided by the marginal utility itself, and it coincides with the usual coefficient of absolute risk aversion whenever the latter is defined. It is unique almost everywhere.

Theorem 1 says that a strictly increasing risk averse utility function has decreasing absolute risk aversion if and only if it has a decreasing absolute risk aversion density. This generalizes the result of Pratt (1964), Arrow (1965), and Dybvig and Lippman (1983) to utility functions that are not assumed to be twice continuously differentiable.

Theorem 1 also says that a strictly increasing risk averse utility function has

decreasing absolute risk aversion if and only if its cumulative absolute risk aversion function is increasing and concave. This allows a complete characterization of strictly increasing risk averse utility functions with decreasing absolute risk aversion. The characterization says that such a utility function is uniquely determined by its cumulative absolute risk aversion function, which can be any increasing concave function, and an additive constant. This is so because the utility function can be recovered, up to an additive constant, by integrating the exponential of the cumulative absolute risk aversion function.

Pratt (1964) wrote that “..., convenient utility functions for which [the coefficient of absolute risk aversion] is decreasing are not so very easy to find.” Our characterization represents a way of finding all such utility functions.

All our results hold for increasing absolute risk aversion as well, except that the cumulative absolute risk aversion function will be convex rather than concave, and the absolute risk aversion density will be increasing rather than decreasing. Thus, a strictly increasing risk averse utility function has increasing absolute risk aversion if and only if its cumulative absolute risk aversion function is increasing and convex, and if and only if it has an increasing absolute risk aversion density.

Analogues of all the results also hold for relative risk aversion, where increasing or decreasing relative risk aversion is defined in behavioral terms without assuming that the utility function is twice differentiable.

The cumulative relative risk aversion function of a utility function defined on the positive half-line is defined as the composition of the exponential function and the cumulative absolute risk aversion function. If it is absolutely continuous, then we call its density the relative risk aversion density.

If the utility function is strictly increasing and exhibits increasing or decreasing relative risk aversion, then it is necessarily differentiable with positive derivative, so that the cumulative absolute and the cumulative relative risk aversion functions are well defined. If, in addition, the utility function is risk averse, then the marginal utility functions, the cumulative absolute and the cumulative relative risk aversion functions are all absolutely continuous.

Theorem 2 says that a strictly increasing risk averse utility function has increasing (decreasing) relative risk aversion if and only if it has an increasing

(decreasing) relative risk aversion density. The theorem also says that a strictly increasing risk averse utility function has increasing (decreasing) relative risk aversion if and only if its cumulative relative risk aversion function is increasing and convex (concave). This implies that a strictly increasing risk averse utility function with increasing (decreasing) absolute risk aversion is uniquely determined by its cumulative absolute risk aversion function, which can be any increasing and convex (concave) function, and an additive constant.